

นิพนธ์ต้นฉบับ

การติดเชื้อหัดเยอรมันตามอัตร率ชาติ ของนักศึกษาพยาบาล*

วรรณ พรรณรักษ์**

Punnaragsa V. Natural rubella infection in Thai Red Cross nursing students.
Chula Med J 1985 Aug ; 29 (8) : 873-877

Rubella antibody was studied in 110 first year Thai Red Cross nursing students. Thirty-nine students (35.3%) were found to have no rubella antibody and were followed for 3.5 academic years. There were only 2 subjects (5.2%) with seroconversion. Our data suggests that the immunity to rubella is better acquired by vaccination.

* เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่องหัดเยอรมัน ซึ่งได้รับทุนวิจัยไชนา เมดิคัลบอร์ด คณะแพทยศาสตร์ ปี 2522-2526

** ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากรายงานของ Gregg ในปี 1941⁽¹⁾ และการศึกษาอย่างกว้างขวางในเวลาต่อมาทำให้วางการแพทย์ที่เปลี่ยนรับว่าสตรีที่ติดเชื้อ Rubella ขณะตั้งครรภ์จะทำให้เกิดอันตรายให้ผู้หลงต่อการในครรภ์^(2,3) และแอนติบอดี้ต่อเชื้อ Rubella virus ในร่างกาย จะสามารถป้องกันอันตรายต่อการในครรภ์^(4,5) ในกรณีที่มารดาไปสัมผัสโรคขณะตั้งครรภ์ หลังจากสามารถผลิตวัคซีนหัดเยอรมันน์ได้ในปี 1966⁽⁶⁾ ประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีการให้วัคซีนแก่เด็กในอายุ 1-14 ปี^(7,8) เพื่อเสริมสร้างภูมิต้านทานต่อโรคนี้

ในประเทศไทยที่กำลังพัฒนา ยังไม่นิยมให้วัคซีน เพื่อกระตุ้นให้สร้างภูมิต้านทาน ด้วยเหตุผลที่เป็นไปได้ คือปัญหาทางเศรษฐกิจและการปล่อยให้ว่างกาย สร้างภูมิต้านทานโรคโดยให้รับเชื้อหรือติดเชื้อเอง ตามธรรมชาติ เหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้นได้ง่ายสำหรับ ไวรัสบางตัวที่พบมากเป็นประจำในสิ่งแวดล้อม เช่น enterovirus ซึ่งตามรายงานของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์พบอยู่ในอุจจาระของเด็กปกติใน กทม. ประมาณ 30.5%⁽⁹⁾ เมื่อเด็กเติบโตขึ้นตาม ธรรมชาติจนอายุ 5 ปี จะมีแอนติบอดี้ต่อ enterovirus 95% โดยไม่ต้องอาศัยวัคซีน แต่สำหรับ ไวรัสบางตัวที่ไม่พบเป็นประจำในสิ่งแวดล้อม การ รอให้เกิดการติดเชื้อตามธรรมชาตินั้นอาจจะได้ผล น้อย ทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคสูง สำหรับ โรคหัดเยอรมันการเกิดโรคมักจะเป็นการระบาด^(10,11) เป็นที่น่าสนใจจะศึกษาดูว่า โอกาสของการรับเชื้อ หัดเยอรมันตามธรรมชาตินั้นจะเกิดได้มากน้อยเท่าใด

ผู้รายงานจึงตั้งวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการ รับเชื้อหัดเยอรมันตามธรรมชาติของนักศึกษาพยาบาล ในช่วงเวลาที่ศึกษาในวิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย เป็นเวลา 3.5 ปี ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวนักศึกษา พยาบาลจะใช้เวลาเกือบทั้งหมดในโรงพยาบาล ดูแลผู้ป่วยทั้งในหน่วยป่วยและทั้งแผนกผู้ป่วยภายนอก

ซึ่งจัดเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีโอกาสสัมผัสถกันเชื่อต่าง ๆ ได้มากกว่าสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ หรืออีกนัยหนึ่งคือ นักศึกษาพยาบาลเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ ทำการศึกษา rate of seroconversion ของ นักศึกษาพยาบาลในช่วงศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพยาบาล เป็นเวลา 3.5 ปีนี้ ในระหว่างปี 2522 ถึงปี 2526

วัสดุและวิธีการ

นักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 จำนวน 110 คน อายุ ระหว่าง 19-21 ปี, เมื่อเริ่มเข้ามาศึกษาในวิทยาลัย พยาบาล (ปี 2522) จะถูกเจ้าเลือดมาตรฐาน แอนติบอดี้ต่อหัดเยอรมัน ทุกคนไม่มีประวัติของ ไข้ผู้คนจะทำการตรวจ หลังจากนั้นจะติดตาม นักศึกษาพยาบาลที่ไม่มีแอนติบอดี้ต่อหัดเยอรมัน ไปจนถึงปีที่ 4 ในช่วงที่จะจบการศึกษา (ปี 2526) และจะเจ้าเลือดมาตรฐานแอนติบอดี้ต่อหัดเยอรมัน อีกครั้ง เพื่อคุ้มครอง rate seroconversion

แยกอาน้ำเหลืองจากเลือดนำมำกำจัด non-specific inhibitor และ nonspecific agglutinator ที่มีอยู่ในน้ำเหลืองตามธรรมชาติ โดยใช้ absorb ด้วย 25% kaolin suspension และ 50% เม็ดเลือดแดงนกพิราบ จะได้น้ำเหลืองที่ absorbed แล้วเจือจางเป็น 1:5 แล้วนำน้ำเหลืองนี้ไปทำ hemagglutination inhibition test ตามวิธีของ Lennett⁽¹²⁾ เริ่มต้นที่ความเจือจาง 1:10 ถึง 1:640 ใช้วิธี micromethod มีปริมาตรของ test ทั้งหมด 100 ul., เป็นปริมาตรของน้ำเหลืองที่เจือจาง 25 ul. และติดเงินใช้ของบริษัท Flow

ระดับแอนติบอดี้ในน้ำเหลืองคือ ความเจือจางสูงสุดของน้ำเหลืองที่ยับยั้งการเกาะกลุ่มของ เม็ดเลือดแดงอย่างสมบูรณ์

ผลของการศึกษา

ผลการศึกษาแอนติบอดี้ของนักศึกษาพยาบาล
เมื่อแรกเข้าวิทยาลัยพยาบาล พบร่วมกับนักศึกษาพยาบาล

ซึ่งไม่มีภูมิคุ้มกันทางต่อโรค จำนวน 39 คน จาก 110 คน
คิดเป็นร้อยละ 35.5% ดังนี้

Table 1 Rubella HI titers of sera from first year nurse students.

Antibody titer	No. of tests	Percents of tests
Negative or < 1 : 10	39	35.5
1 : 10	8	7.3
1 : 20	10	9
1 : 40	10	9
1 : 80	7	6.4
1 : 160	24	21.9
1 : 320	12	10.9
Total	110	100.00

ในการติดตามตรวจคุณนักศึกษาจำนวน 39 คน ซึ่งไม่มีภูมิคุ้มกันทางต่อหัดเยอรมัน ในช่วงเวลาที่มาอยู่ในโรงพยาบาลนาน 3.5 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ได้ปฏิบัติงานในห้องผู้ป่วยทั้งภายในและภายนอก ผลปรากฏว่าไม่มีผู้ใดเจ็บป่วยด้วยโรคไข้ออกคื่น เมื่อทำการตรวจนำเหลืองศึกษาแอนติบอดี้ต่อหัดเยอรมันอีกครั้ง สามารถติดตามพยาบาลมาทำการตรวจได้จำนวน 38 ราย มี seroconversion 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.2 ได้แอนติบอดี้ต่อหัดเยอรมัน ในระดับไฮเดอร์ 1:10 1 ราย, 1:40 1 ราย

วิจารณ์

ผลของการศึกษาพบว่าห้องสานักศึกษาพยาบาลมีภูมิคุ้มกันต่อหัดเยอรมันเพียง 64.5% จากการศึกษาในกรุงลอนדוןที่ Hospital for Sick Children⁽¹³⁾ ซึ่งได้ตรวจภูมิคุ้มกันในนักศึกษาพยาบาลปีแรก ในช่วงปี พ.ศ. 2519-2522 (คศ. 1976-1979) พบร่วมกับนักศึกษาพยาบาลอื่นๆ ระหว่าง 91-95%

ซึ่งสูงกว่าในกลุ่มของเรา เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลที่ Hospital for Sick Children ส่วนใหญ่ให้ประวัติการรับวัคซีนในวัยเด็ก

ในช่วงเวลา 3.5 ปี นักศึกษาพยาบาลของเราที่ไม่มีภูมิคุ้มกันทางต่อหัดเยอรมัน ได้รับเชื้อหัดเยอรมันตามธรรมชาติ มีจำนวนเพียง 5.2 เปอร์เซ็นต์ คือ 2 คนจากจำนวน 38 คน และไม่มีอาการของโรค จัดว่ามีการติดเชื้อตามธรรมชาติที่ต่ำมาก แม้ว่าบุคคลกลุ่มนี้ได้ใช้วิธีส่วนใหญ่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีโอกาสรับเชื้อตลอดเวลา ในปี 2523 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาภาวะภูมิคุ้มกันทางต่อโรคหัดเยอรมันในกลุ่มพยาบาลที่สำเร็จแล้ว (75 คน) เปรียบเทียบกับนักศึกษาพยาบาลที่เข้าใหม่ (110 คน) พบร่วมกับนักศึกษาพยาบาลที่สำเร็จแล้วมีภูมิคุ้มกันทางร้อยละ 56 ซึ่งต่ำกว่าในกลุ่มนักเรียนพยาบาลปีที่ 1 ที่มีภูมิคุ้มกันทางร้อยละ 65.5 ซึ่งข้อมูลนี้จะช่วยสนับสนุนว่า ในภาวะที่อยู่ใกล้และปฏิบัติผู้ป่วยต่างๆ จำนวนมากเป็นเวลา 3.5 ปี ไม่ทำให้เกิดการติดเชื้อหัดเยอรมันตามธรรมชาติในอัตราที่

สูญเสียแลย ตั้งนั้นบุคคลในสิ่งแวดล้อมที่มีโอกาสสัมผัส โรคน้อยกว่านี้ จะยังมีโอกาสสรับเชื้อตามธรรมชาติน้อยลงไปอีก เหตุผลของการมีการติดเชื้อตามธรรมชาติต่างๆอาจเป็นไปได้เนื่องจากเชื้อนี้เมื่อออกจากตัวผู้ป่วยเข้าไปในสิ่งแวดล้อมก็จะหมด infectivity ทำให้เชื้อไม่สามารถสะสมในสิ่งแวดล้อม ทำให้ไม่สามารถติดต่อโดยทางอื่น นอกจากการรับเชื้อจากผู้ป่วยโดยตรงในจำนวนที่เพียงพอจะทำให้เกิดการติดเชื้อ (infection) โอกาสการกระจายโรคของผู้ป่วยที่เกิดเป็น sporadic case ไปยัง host ที่ปกติจะน้อย

ด้วยเหตุนี้ ถ้าตรวจสตรีวัยเจริญพันธุ์ไม่พบมีภูมิคุ้มกันหัดเยอรมัน ควรจะแนะนำให้รับวัคซีนทันที^(15,16) เพราะโอกาสจะเกิดการสร้างภูมิคุ้มกันตามธรรมชาติเป็นไปได้น้อย โรคหัดเยอรมันเมื่อเกิดขึ้นมากเป็นการระบาด^(10,11) สำคัญอย่างไร่ก่ายขาดภูมิต้านทานขณะเกิดการระบาด จะทำให้เสี่ยงต่อการเป็นโรคสูง โดยเฉพาะถ้าติดโรคขณะตั้งครรภ์ จะทำให้เกิดอันตรายอย่างมากต่อทารกในครรภ์

การศึกษาภูมิคุ้มกันหัดเยอรมันในวิทยาลัยพยาบาลที่ Hospital for Sick Children นักศึกษาพยาบาลที่มี seronegative ทุกคนจะได้รับวัคซีนทันที ในประเทศที่พัฒนาได้กำหนดให้วัคซีนหัดเยอรมันแก่เด็กอายุระหว่าง 1-14 ปี และได้กำหนดให้มีการ

ตรวจหาภูมิต้านทานต่อหัดเยอรมัน ในสตรีที่จะเข้าสู่พิธีสมรส ถ้าพบมี seronegative จะต้องให้วัคซีน และสตรีที่มีครรภ์ถ้ามี seronegative จะให้วัคซีนทันทีหลังคลอด มีการรณรงค์อย่างมากเพื่อให้แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปยืนถือเป็นหลักปฏิบัติอย่างเข้มงวดการขันทันนี้เพื่อเป็นการป้องกันหรือลดอุบัติการณ์ของ congenital rubella syndrome สำหรับวัคซีนที่ใช้ในปัจจุบันมีหลายรายงานที่ยืนยันให้ใช้วัคซีนที่เตรียมจากสายพันธุ์ RA 27/3 ซึ่งให้ผลดีกว่าวัคซีนจากไวรัสสายพันธุ์อื่น เช่น HPV 77 DE^(17,18,19) เพราะวัคซีนสายพันธุ์ RA 27/3 จะเสริมสร้างภูมิต้านทานที่คล้ายกับมีการติดเชื้อตามธรรมชาติ

สรุป

ในการศึกษาภูมิคุ้มกันโรคหัดเยอรมันในนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย พบว่ามีนักศึกษาพยาบาลปีที่หนึ่ง 39 คนจากจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 เป็นผู้ไม่มีภูมิต้านทานต่อโรคหัดเยอรมัน เมื่อติดตามนักศึกษากลุ่มนี้นาน 3.5 ปี พบว่ามีการเกิดโรคตามธรรมชาติอย่างมาก โดยมีอัตรา seroconversion เพียงร้อยละ 5.2 แสดงว่าการรับเชื้อหัดเยอรมันในภาวะที่ไม่มีการระบาดนั้นมีโอกาสห้อยมาก แม้จะใช้วิธีอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่จัดว่ามีโอกาสสรับเชื้อมากที่สุด จึงสมควรจะพิจารณาเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคนี้โดยการให้วัคซีน

อ้างอิง

1. Gregg NM. Congenital cataract following german measles in the mother. Trans Ophthal Soc Australia 1941; 3 : 35-46
2. Michaels RM, Mellin GW. Prospective experience with maternal rubella and associated congenital malformations. Pediatrics 1960 Aug; 26(2) : 200-209
3. Siegel M, Greenberg M. Fetal death malformation and prematurity after maternal rubella. N. Engl J Med 1960 Feb 25; 262 (8) : 389-393
4. Boue A, Nicholas A, Montagnon B. Reinfection with rubella in pregnant woman. Lancet 1971 Jun 19; 1(7712) : 1251-1253
5. Meyer HM. Jr. Parkman PD, Hopps

- HE. The control of rubella. Pediatrics 1969 Jul ; 44(1) : 5-20
6. Meyer HM, Parkman PD, Panos TC. Attenuated rubella virus : production of an experimental live virus vaccine and clinical trial. N Engl J Med 1966 Sep 15 ; 275(11) : 575-580
7. Center for Diseases Control, U.S Department of Health, Education and Welfare. Atlanta, Georgia. Rubella Vaccine Recommendation of the Public Health Service Advisory Committee on Immunization Practices. Ann Intern Med 1978 Apr ; 88(4) : 543-545
8. Committee on Control of Infectious Diseases American Academy of Pediatrics. Rubella virus vaccine. Pediatrics 1969 Jul ; 44(1) : 21-23
9. Sangkawibha N, Tuchinda P, Saduntanaga P, Sunthornsraratul A. Surveillance of enterovirus infections in Bangkok. I. Isolation of enteroviurs from faecal specimens of healthy children. Southeast Asian J Trop Med Public Health 1975 Mar ; 6(1) : 3-9
10. Lamprecht C, Schauf U, Warren D, Nelson K, Northrop R. An outbreak of congenital rubella in Chicago. JAMA 1982 Feb 26 ; 247 (8) : 1129-1133
11. Pold BF, White JA, Degirolami PC. An outbreak of rubella among hospital personnel. N Engl J Med 1980 Sep 4 ; 30(10) : 541-545
12. Lennette EH, Schmidt NJ. eds. Diagnostic Procedures for Viral Rickettsial and Chlamydial Infections. American Public Health Association, Washington. D.C. 1979 p. 744-751
13. Marshall WC, Dudgeon JA, Stark O. The rubella immunity gap : Lancet 1979 Jun 16; 1(8129) : 1289
14. วรรณฯ พวรรณรักษा, ดิลก เม่นบุตร. ภูมิคุ้มกันหัดเบอร์นันในประเทศไทยบางกลุ่ม. จุฬาลงกรณ์เวชสาร 2526 พฤษภาคม, 27(3): 109-116
15. Judson FN, Shaw BS, Vernon TM,Jr. Mandatory premarital rubella serologic testing in Colorado : a preliminary report. JAMA 1974 Aug 26 ; 229(9) : 1200-1202
16. Orenstein WA, Greaves WL. Congenital rubella syndrom : a continuing problem. JAMA 1982 Feb 26 ; 247(8) : 1174
17. Balfour, HH. Jr. Rubella Reimmunization Now. Am J Dis Child 1979 Dec ; 133(12) : 1231-1233
18. Ingalls TH. Rubella Vaccines and the Immunity Gap. Lancet 1979 Apr 14 ; 1(8120) : 831
19. Banatvala JE, Best JM, O'Shea S and Harcourt G. Rubella-Immunity Gap. Lancet 1979 May 5 ; 1(8123) : 970